

5^e Zondag in de Veertigdagentijd B

***Wil iemand Mij dienen dan moet hij Mij volgen;
waar ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn.
(Joh 12,26)***

Van leven naar eucharistie

In het diepste diep van elk mensenhart leeft iets dat de mens slechts langzaam prijsgeeft. Toenaderingen van vriendschap en liefde lukken er zelden in deze kern te veranderen. En het is ongetwijfeld een der grootste teleurstellingen van iemand die bemint, vast te stellen dat hij niet bij machte is het diepste van zijn beminde te benaderen. Hij zou er immers alles aan willen meedelen in een wederzijdse openheid.

Eerste lezing

Jeremia 31,31-34

Er komt een tijd – godsspraak van de Heer – dat ik met Israël een nieuw verbond sluit. Geen verbond zoals ik met hun voorvaderen gesloten heb, toen ik hen bij de hand heb genomen om hen uit Egypte te leiden. Want dat verbond hebben zij verbroken, ofschoon ik hun meester was – godsspraak van de Heer–. Dit is het nieuwe verbond dat ik in de toekomst met Israël sluit: Ik leg mijn wet in hun binnenste, ik grif ze in hun hart. Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn. Dan hoeft niemand een ander nog voor te houden: Leer de Heer kennen. Want iedereen, groot en klein kent mij dan – godsspraak van de Heer–. Dan vergeef ik hun misstappen, ik denk niet meer aan hun zonden.

Tweede lezing

Hebreeën 5,7-9

Broeders en zusters, in de dagen van het sterfelijk leven heeft Christus onder luid geroep en gewezen gebeden en smekingen opgedragen aan God die Hem uit de dood kon redden. Om zijn vroomheid is Hij verhoord: hoewel Hij Gods Zoon was heeft Hij in de school van het lijden gehoorzaamheid geleerd; en toen Hij het einde had bereikt is Hij voor allen die Hem gehoorzamen oorzaak geworden van eeuwig heil.

Onder degenen die bij gelegenheid van het feest optrokken ter aanbedding waren ook enige Grieken. Deze nu klampten Filippus van Betsaida in Galilea aan en vroegen hem: "Heer, wij zouden Jezus graag spreken." Filippus ging het aan Andreas vertellen en tenslotte brachten Andreas en Filippus de boodschap aan Jezus over. Jezus echter antwoordde hun: "Het uur is gekomen, dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als de graankorrel niet in de aarde valt blijft hij alleen; maar als hij sterft brengt hij veel vrucht voort. Wie zijn leven bemint verliest het; maar wie zijn leven in deze wereld haat zal het ten eeuwigen leven bewaren. Wil iemand Mij dienen dan moet hij Mij volgen; waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient zal de Vader hem eren. Nu is mijn ziel ontroerd. Wat moet Ik zeggen? Vader, red Mij uit dit uur? Maar daarom juist ben Ik tot dit uur gekomen. Vader, verheerlijk uw Naam." Toen kwam er een stem vanuit de hemel: "Ik heb Hem verheerlijkt en zal Hem wederom verheerlijken." Het volk dat er bij stond te luisteren zei dat het gedonderd had. Anderen zeiden: "Een engel heeft tot Hem gesproken." Maar Jezus sprak: "Niet om Mij was die stem maar om u. Nu heeft er een oordeel over de wereld plaats, nu zal de vorst dezer wereld worden buitengeworpen; en wanneer Ik van de aarde zal zijn omhooggeheven zal Ik allen tot Mij trekken." Hiermede duidde Hij aan welke dood Hij zou sterven.

Van eucharistie naar leven

Wat de mens niet vermag, kan God. Wie Hij bemint, maakt Hij ook beminnelijk in de volle zin van het woord. Als Zoon van God is Christus gezonden om ons die liefde van God te openbaren en tegelijk maakt Hij van ons andere mensen door zijn vergiffenis. Mens als wij heeft Hij, door zichzelf te verloochenen, ons de sleutel gegeven voor een authentieke gemeenschap met God en met de mensen. En omdat Hij het hart is van de intermenselijke betrekkingen der gelovigen, is de Kerk de plaats waar deze communicatie gerealiseerd wordt. Als de hel de onmogelijkheid is om met anderen in contact te treden, dan is "de gemeenschap der heiligen" het echte paradijs.